

bliver stærkere og stærkere. Der har været mange forskellige Planer oppe om, hvorledes man kunde benytte det nuværende Frederiks Hospital. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa disse Planer, men kun tillade mig at sige, at jeg mener, at det maaske var noget letsindigt af os i sin Tid i Udvalget at gaa ind paa, at disse Bygninger skulde sælges. Jeg tror i det hele, det er forkert, at man fra Rigsdagens Side er saa villig til at realisere Statens Bygninger, naar Staten ikke benytter dem længere til det Brug, de have i Øjeblikket. Det har adskillige Gange været Tilfældet, at saadanne Statsbygninger ere blevne solgte og revne ned, samtidig med, at Staten har set sig tvungen til at købe andre Bygninger andre Steder. Vi se f. Eks., at Staten i dette Øjeblik køber en privat Bygning til Telegrafstation, og den har jo købt adskillige andre Bygninger. Jeg vil henstille til den højtærede Kultusminister, at han tager under alvorlig Overvejelse og eventuelt fremsætter Lovforslag om, at disse Bygninger ikke blive nedrevne, men at de blive benyttede til et eller andet passende Statsøjemed, der er Statsøjemed nok, vi kunne benytte dem til.

I øvrigt slutter jeg med at sige, at jeg ligesom de andre Talere anbefaler den Tanke, at der paa Rigshospitalet bliver lavet en Sygeplejerskeskole, og jeg kan altsaa i det hele slutte mig til Lovforslaget, selv om jeg ikke kan slutte mig til Enkelthederne deri.

Dinesen: Da den store Sag om Opførelse af Rigshospitalet ude paa Nørrefælled for 4 Aar siden laa for, fandt jeg mig foranlediget til at udtale, at Rigsdagen stod ikke frit overfor denne Sag, men at den arbejdede under det Tryk, at det gamle Frederiks Hospital efterhaanden var blevet uanvendeligt til sit Formaal, og at vi under Trykket deraf maatte bøje os for mange Hensyn og gaa ind paa det Forslag, der den Gang forelaa. Skønt det Spørgsmaal, der i Dag foreligger her, er af langt mindre Omfang end hele den store Sag, som den Gang forelaa, er det dog givet, at vi befinde os under en tilsvarende Situation, idet det hedder i Slutningen af de Bemærkninger, der ledsage Forslaget om Sygeplejerskeskolen og Bolig for Sygeplejerskerne, at „Bygningens Opførelse maa paabegyndes til Foraaret, hvis ikke hele Hospitalets Fuldførelse skal forhaales“. Altsaa ere vi her stillede paa en tilsvarende Maade som for 4 Aar siden,

at vi staa ikke frit overfor Afgørelsen af det Spørgsmaal, der foreligger, men ere stillede under det Tryk, som hviler paa os i Anledning af, at hvis vi ikke fremme denne Sag, forhale vi Fuldendelsen af det samlede Hospitalskompleks.

Jeg kan ikke andet end beklage, at Situationen er saadan, og jeg kan ikke andet end udtale mig imod, at man først nu forelægger et saadant Forslag som dette, thi er det berettiget — og imod selve Sagen skal jeg i og for sig ikke udtale mig lige saa lidt som de foregaaende Talere —, maatte man have kunnet se det tidligere, saa at vi havde kunnet staa noget friere overfor Spørgsmaalet, end vi staa i dette Øjeblik. Jeg kan ikke andet end beklage, at Administrationen først nu indser, at den bør fremkomme med dette Forslag.

I øvrigt kan jeg ikke undlade at minde om, at da vi behandlede Sagen for 4 Aar siden, var det Udvalgets Opgave — til Trods for, at vi arbejdede under det Tryk, jeg har tilladt mig at nævne, og til Trods for de stærke Tvivl om mange Enkeltheder, der vare til Stede — at vise den mest vidtgaaende Imødekommen imod Regeringen. Der var sikkert, som udtalt af det ærede Medlem, der sidst havde Ordet, stærke Tvivl hos os om mange Enkeltheder i Planerne, som Forslaget den Gang forelaa. Om end det maatte siges, at det var til en vis Grad fuldstændige Planer, der vare meddelte os, havde vi dog Indtrykket af, at disse Planer vilde undergaa væsentlige Forandringer, inden dette Projekt blev fuldført. Hvad der er sket efter den Tid, har i fuldt Maal bekræftet dette, men det var heller ikke Meningen den Gang at lægge særlige Hindringer i Vejen.

Jeg kan saa meget mere stadfæste, hvad jeg her siger, som Udvalget i sin Betænkning, der findes i Tillæg B. for 1902—03, Sp. 597 — Formanden tillader, at jeg læser nogle Linier —, siger: „Udvalget formener, at Rigsdagen ikke alene bør, men sikkert ogsaa er villig til at bevilge, hvad der er nødvendigt til Opførelse af dette Byggeforetagende, saaledes at det i enhver Henseende svarer til sit Formaal, ogsaa med en lang Fremtid for Øje, men idet Udvalget ikke ønsker at binde Ministeren til Enkeltheder i Planen, skal det slutte med at udtale, at det forudsættes, at Ministeren drager Omsorg for, at hele dette store Byggeforetagende ledes med den fornødne Økonomi.“ Nu tror jeg ikke, at denne sidste Forventning er bleven